

[Dyremose]

de praktiske konsekvenser af den nye lovgivning.

Vi havde oprindeligt foreslået en meget snæver arbejdsgruppe, for at den skulle være effektiv, men flere organisationer har henvendt sig til os og sagt, at de meget gerne ville have repræsentanter direkte i ekspertgruppen, og vi er derfor indstillet på at udvide gruppen, således at den ud over det offentlige repræsentanter og repræsentanter for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kommer til at omfatte Industrirådet, Håndværksrådet, Dansk Arbejdsgiverforening, Grosse-er-Societetet, Butikshandelens Fællesråd, Landbrugsrådet og Danmarks Rederiforening. Vi er sikre på, at arbejdet i dette udvalg vil kunne medføre store resultater, når det rent faktisk er sådan, at organisationerne er så interesseret i forslaget, at de meget gerne vil stille medarbejdere til rådighed for arbejdet.

Jeg må sige, at jeg havde håbet, regeringen ville tage meget positivt mod denne del af forslaget, og det undrer mig, at den socialdemokratiske ordfører nøjes med at henvise til det industripolitiske kontaktudvalg, som har et helt andet formål.

Når vi havde regnet med og håbet på, at regeringen ville tage mere positivt imod forslaget, hænger det sammen med, at en fjerde socialdemokrat – og derfor er jeg da næsten ked af, at vi ikke fik fire på talerstolen i stedet for tre i dag – nemlig finansminister Heinesen, i Berlingske Tidende den 21. marts 1982 har orienteret om, at han for nylig har bedt administrationsdepartementet om hurtigt at udarbejde et konkret forslag om, hvordan der kan gennemføres en sanering af de mange regler, der virker lammende på bl.a. virksomhederne. Det var en meget positiv udtalelse, og jeg vil derfor gerne citere fra Berlingske Tidende den 21. marts, hvor finansminister Heinesen siger:

»Trods en række tidligere initiativer kommer man ikke uden om, at der er et behov for at sanere regelsystemet, således som Berlingske har dokumenteret. Det kan ske ved en oprydning i eksisterende forskrifter. Det kan ske ved en direkte begrænsning i adgangen til at udsende nye forskrifter eller ved oprettelse af en instans, der skal vogte over og f.eks. rationere udsendelsen af forskrifter. Jeg har netop bedt administrationsdepartementet komme med forslag på disse felter, så

der snarest muligt kan træffes de nødvendige politiske foranstaltninger . . .«

Og senere siger hr. Heinesen:

»I et forsøg på at bremse de overlappende regelsæt kunne bekendtgørelserne simpelt hen falde væk, medmindre de blev fornyet inden fristens udløb. Det ville fremtvinge en egentlig revision på et tidligere tidspunkt, end det sker i dag.«

Se, det var udtryk for åbenhed og for en positiv indstilling til hensigterne i vores forslag, som jeg håber skal tjene til andet end at tilgodese socialdemokratiets ønsker om at være i overensstemmelse med Berlingske Tidendes læsere, baseret på, at Berlingske Tidende har kørt en kampagne om paragrafferne. Jeg håber, at regeringen vil tage meget positivt mod denne del af vores forslag. Jeg har med interesse noteret mig, at de radikale i hvert fald vil være positive over for det, og selv SF erklærede deres sympati for disse ting. Derfor er der en mulighed for, at vi får et meget bredt flertal på dette område. Når man snakker med folk ude i erhvervslivet, det være sig lønmodtagere eller erhvervsledere, er det næsten det alvorligste problem for dem, at de føler sig kvalt i det bureaukrati, som de betragter som et edderkoppespind, der er ved at tage initiativ og virkelyst fra dem. Derfor håber jeg, at vi gennem forhandlingerne om vores forslag kan nå frem til en metode – det kan være den, vi har foreslået, det kan være andre – der sikrer, at der bliver gjort en indsats mod dette bureaukrati, således at vi kan genskabe initiativ og virkelyst. Hvis det skulle ske, er det klart, at vi er villige til at gå ind i en forhandling om ændringsforslag osv. i forbindelse med vores beslutningsforslag for at få det igennem, og det kan være, det viser sig, at hvis det bliver gennemført, hvis det for alvor sker, at vi får ryddet op i disse paragraffer, kan det gå hen og blive det mest positive med henblik på at gavne beskæftigelsen, som overhovedet kommer til at ske i denne folketingsamling.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal ikke føje meget til denne – hvis jeg må sige det – endog overordentlig stilfærdige debat. Vi får en mulighed for at gå i detaljer i udvalget, og det medvirker jeg gerne til.